

Sygn. akt VII U 110/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: protokolant sądowy Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2017 r. w Warszawie

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 21 września 2016 r. znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2018 r.

Sygn. akt VII U 110/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 września 2016r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu M. F. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał, iż odwołujący nie spełnia warunku z art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. nie jest niezdolny do pracy (decyzja z dnia 21 września 2016r., znak: (...), k. 213 a.r.).

M. F. w dniu 31 października 2016r. złożył odwołanie od ww. decyzji organu rentowego. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz oparcie decyzji na błędnym orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS, w którym to nie stwierdzono długotrwałej niezdolności do pracy.

Odwołujący wskazał, iż orzeczeniem wydanym przez Lekarza Orzecznika ZUS, został uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy, jednak na skutek wniesionego zarzutu wadliwości, został skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 8 września 2016r. stwierdziła, iż jest zdolny do pracy. W ocenie ubezpieczonego ww. opinie, sporządzone w krótkim odstępie czasu są skrajnie różne. Odwołujący podkreślił, iż nadal cierpi na ciężkie schorzenia, które podlegają leczeniu co czyni go osobą niezdolną do pracy. Z uwagi na powyższe okoliczności wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji oraz dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu kardiologii (odwołanie, k.2-5 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 29 listopada 2016r. zajął stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że do dnia 31 sierpnia 2016r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 4 lipca 2016r. złożył wniosek o ponowne ustalenie uprawnień do ww. świadczenia rentowego. W toku postępowania został skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 8 września 2016r. uznała odwołującego za zdolnego do pracy. W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 21 września 2016r. odmówił ubezpieczonemu prawa do wskazanego świadczenia (odpowiedź na odwołanie k.6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. F., urodzony (...), w dniu 4 lipca 2016r złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z dnia 4 lipca 2016r. k. 204 a.r.). W związku z tym w dniu 22 sierpnia 2016r. został skierowany do Lekarza Orzecznika ZUS, który po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, ustalił, iż ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 sierpnia 2021r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, k.209 a.r.).

W związku z zastrzeżeniami organu rentowego, odwołujący w dniu 8 września 2016r. został skierowany do Komisji Lekarskiej ZUS, która po ponownym zbadaniu ubezpieczonego, uznała, że nie jest on niezdolny do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, k. 211a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, organ rentowy wydał w dniu 21 września 2016r., decyzję znak: (...), odmawiającą ubezpieczonemu prawa do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie spełnia warunku niezbędnego do przyznania na jego rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a mianowicie nie jest osobą niezdolną do pracy (decyzja z dnia 21 września 2016r., znak: (...), k. 213 a.r.).

W związku z niekorzystną decyzją organu rentowego, M. F. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie, k.2-5 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu kardiologii, celem ustalenia czy ubezpieczony jest zdolny, czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności oraz czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres oraz, jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego, to na czym ona polegała (postanowienie z dnia 7 lutego 2017r. k.18 a.s.).

W opinii z dnia 14 marca 2017r. **biegły sądowy z zakresu kardiologii K. K.**, wskazał, że odwołujący ze względu na przewlekłą chorobę wieńcową (z trzech głównych naczyń, dwa zrewaskularyzowane, jedno przewlekle zamknięte), przewlekłą niewydolność serca, schorzenia współistniejące (cukrzyca t.2, nadciśnienie tętnicze, otyłość) ma przeciwwskazania do ciężkich wysiłków fizycznych. Natomiast ze względu na zgłaszane dolegliwości dławicowe i dodatni wynik próby wysiłkowej, odwołujący ma obecnie przeciwwskazania również do umiarkowanych wysiłków fizycznych – od 24 lutego 2017r. do czasu wykluczenia istotnego wysiłkowego niedokrwienia mięśnia sercowego lub zastosowania odpowiedniego leczenia. Biegły biorąc pod uwagę kwalifikacje ubezpieczonego do wykonywania pracy fizycznej (mechanik maszyn) oraz wykonywanie w ostatnim czasie niewykwalifikowanej pracy fizycznej (sprzątanie) stwierdził częściową niezdolność do pracy. Reasumując biegły wskazał, że rozpoznane u odwołującego schorzenia kardiologiczne, naruszają sprawność organizmu w stopniu dającym podstawy do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy od sierpnia 2016r., czasowo – na okres 2 lat (do 9 kwietnia 2019r.) (opinia z dnia 14 marca 2017r., k.27-30 a.s.).

Do powyższej opinii żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są

wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Jednocześnie w toku sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu kardiologii celem jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującego. W ocenie Sądu Okręgowego, wnioski zawarte w sporządzonej przez biegłego opinii należy podzielić w całości. Opinia została, bowiem wydana po przeprowadzeniu szczegółowego badania przedmiotowego odwołującego i wnikliwej analizie całości dokumentacji medycznej zawartej zarówno w aktach sądowych, jak i aktach rentowych ubezpieczonego. Opinia biegłego specjalisty jest wyczerpująca, a także została sporządzona w sposób jasny i logiczny oraz nie pozostawia wątpliwości, co do dokładnego określenia stanu zdrowia odwołującego. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie. Dodatkowo wskazać należy, iż biegła w wyniku omyłki pisarskiej podała błędną datę końcową okresu na jaki przysługuje odwołującemu prawo do ww. świadczenia rentowego, dlatego też Sąd przyznał odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 września 2016r. do dnia 31 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. F. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 21 września 2016r., znak: (...), jest zasadne i jako takie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2016 r. poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Stosownie do treści art. 58 ust. 1 ww. ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ww. ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia Lekarz Orzecznik ZUS. Od orzeczenia Lekarza Orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy. Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie Komisji Lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz art.14 ust. 2a, 2e, 2f i ust. 3 cytowanej ustawy).

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności złożonego przez ubezpieczonego M. F. odwołania wskazać należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest nieprawidłowa, gdyż nie odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy. W niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił opinię wydaną przez biegłego z zakresu kardiologii K. K. i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych. Wnioski zawarte w przedmiotowej opinii nie nasuwają wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegły sądowy jest doświadczonym specjalistą z wymienionej dziedziny medycyny, która odpowiada głównym schorzeniom ubezpieczonego, które aktualnie czynią go częściowo niezdolnym do pracy. Biegły opinię wydał po zapoznaniu się ze wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego. W ocenie Sądu, K. K. rzeczowo uzasadnił swoje stanowisko odnośnie zdiagnozowanych u wnioskodawcy schorzeń i ich wpływu na jego zdolność do pracy. Wskazać przy tym należy, że organ rentowy również nie wnosił żadnych uwag do opinii ww. biegłego sądowego. Ponadto z treści opinii wynika jednoznacznie, że występujące u M. F. schorzenia natury kardiologicznej powodują, iż jest on częściowo niezdolny do pracy na okres od 1 września 2016r. do 31 sierpnia 2018r. Już tylko na marginesie wskazać należy, iż biegła w wyniku omyłki pisarskiej podała błędną datę końcową okresu, na jaki przysługuje odwołującemu prawo do ww. świadczenia rentowego, dlatego też Sąd przyznał odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 września 2016r. do dnia 31 sierpnia 2018r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 21 września 2016r., znak: (...), w ten sposób, że przyznał odwołującemu M. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 września 2016r. do dnia 31 sierpnia 2018r.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)